

31968R1017

23.7.1968

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 175/1

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 1017/68**ze dne 19. července 1968****o uplatňování pravidel hospodářské soutěže v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 75 a 87 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že na základě nařízení Rady č. 141, kterým se z působnosti nařízení Rady č. 17 vyjímá doprava ⁽³⁾, se nařízení č. 17 ⁽⁴⁾ nepoužije na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě v dopravě, jejichž cílem je stanovení přepravních sazeb a podmínek, omezení nebo kontrola nabídky dopravy nebo rozdělení dopravních trhů, ani na dominantní postavení ve smyslu článku 86 Smlouvy na dopravním trhu;

vzhledem k tomu, že pro dopravu po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách nařízení 1002/67/EHS ⁽⁵⁾ stanoví, že tato výjimka nepotrvá déle než do 31. června 1968;

vzhledem k tomu, že stanovení pravidel hospodářské soutěže pro přepravu po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách je součástí společné dopravní politiky a obecné hospodářské politiky;

vzhledem k tomu, že pravidla hospodářské soutěže pro tato odvětví musí brát v úvahu zvláštní rysy dopravy;

vzhledem k tomu, že se pravidla hospodářské soutěže v dopravě odchyľují od obecných pravidel hospodářské soutěže, a proto musí být podnikům umožněno, aby věděly, která právní úprava se na každý jednotlivý případ vztahuje;

vzhledem k tomu, že zavedením právní úpravy hospodářské soutěže v dopravě se stává žádoucím, aby bylo do této úpravy zahrnuto společné financování nebo pořizování dopravního zařízení pro společné používání určitými seskupeními podniků, jakož i některé činnosti poskytovatelů pomocných dopravních služeb spojené s dopravou po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách;

vzhledem k tomu, že nemá-li být dotčen obchod mezi členskými státy ani narušována soutěž na společném trhu, je pro tři výše uvedené druhy dopravy žádoucí v zásadě zakázat dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání podniků ve vzájemné shodě a všechny případy zneužití dominantního postavení na společném trhu, které by mohly mít takový účinek;

vzhledem k tomu, že ze zákazu restriktivních dohod lze v dopravě vyjmout určité typy dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, jejichž účelem a účinkem je výlučně dosazení technických zlepšení nebo technická spolupráce, pokud přispívají ke zvýšení produktivity; že na základě zkušeností vyplývajících z uplatňování tohoto nařízení může Rada na návrh Komise doplnit seznam dohod tohoto typu;

vzhledem k tomu, že by za účelem zlepšení někdy příliš rozptýlené struktury oborů silniční a vnitrozemské vodní dopravy měly být ze zákazu restriktivních dohod vyňaty dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě zaměřené na vytvoření nebo fungování seskupení podniků v těchto dvou oborech dopravy, jejichž cílem je provádění dopravních činností, včetně společného financování nebo pořizování dopravních zařízení pro společné používání; že takovou obecnou výjimku lze stanovit jen za podmínky, že celková přepravní kapacita seskupení nepřekročí stanovené maximum a že jednotlivé kapacity podniků, jež patří do seskupení, nepřesáhnou určitý limit stanovený tak, aby žádný podnik nemohl získat dominantní postavení v rámci seskupení; že však Komise musí mít možnost zasáhnout, jestliže by v určitém případě mohly mít tyto dohody účinky neslučitelné s podmínkami, za nichž se restriktivní opatření považují a přípustná, a byly by zneužitím výjimky; že nicméně skutečnost, že přepravní kapacita seskupení je celkově větší než stanovené maximum nebo že pro seskupení kvůli kapacitě jednotlivých zapojených dopravců

⁽¹⁾ Úř. věst. 205, 11.12.1964, s. 3505/64.

⁽²⁾ Úř. věst. 103, 12.6.1965, s. 1792/65.

⁽³⁾ Úř. věst. 124, 28.11.1962, s. 2751/62.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽⁵⁾ Úř. věst. 306, 16.12.1967, s. 1.

nepřichází obecná výjimka v úvahu, nevylučuje, že se v jejich případě může jednat o přípustnou dohodu, přípustné rozhodnutí či přípustné jednání ve vzájemné shodě, pokud splňuje podmínky vymezené tímto nařízením;

vzhledem k tomu, že přispívá-li dohoda, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě ke zlepšení kvality dopravních služeb, větší kontinuitě a stabilitě na trhu se silnými výkyvy poptávky a nabídky v čase, zvýšení produktivity podniků nebo dalšímu technickému či hospodářskému pokroku, musí být umožněno prohlásit zákaz za nepoužitelný, avšak za podmínky, že tyto dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě náležitě zohledňují zájmy uživatelů dopravy, ukládají dotčným podnikům pouze omezení bezpodmínečně nutná k dosažení uvedených cílů a neumožňují žádnému z těchto podniků vyloučit na podstatné části trhu dopravy ostatní soutěžitele, a to rovněž s přihlédnutím k soutěži s jinými druhy dopravy;

vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby do doby, než Rada v rámci společné dopravní politiky zavede vhodná opatření k zajištění stability dopravního trhu a za předpokladu, že zjistí krizový stav, povolila na daném trhu dohody, které jsou potřebné ke snížení narušení trhu plynoucích ze struktury dopravního trhu;

vzhledem k tomu, že je v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách žádoucí, aby členské státy neponechaly v platnosti ani nezaváděly opatření neslučitelná s tímto nařízením, týkající se veřejných podniků nebo podniků, jimž přiznávají zvláštní nebo výlučná práva; že je rovněž žádoucí, aby se na podniky, jež byly pověřeny poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, vztahovalo toto nařízení v míře, ve které jeho uplatnění nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny, přičemž rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství; že Komise musí být oprávněna sledovat, zda jsou tyto zásady uplatněny, a vydávat pro členské státy vhodné směrnice nebo rozhodnutí;

vzhledem k tomu, že prováděcí pravidla k základním ustanovením tohoto nařízení musí být stanovena tak, aby nejen zajistila účinný dohled při maximálním zjednodušení správní kontroly, ale rovněž odpovídala potřebě právní jistoty podniků;

vzhledem k tomu, že především podniku přísluší posoudit, zda v případě jeho dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě převažují účinky omezující hospodářskou soutěž nebo ekonomický prospěch, jímž lze tato omezení odůvodnit, a tak na vlastní odpovědnost stanovit, zda jsou tyto dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě přípustné či nikoli;

vzhledem k tomu, že by proto podnikům mělo být povoleno uzavírat nebo plnit dohody, aniž by je musely oznamovat; že tím však vzniká riziko jejich neplatnosti se zpětnou platností v případě, že by byly přezkoumány na základě stížnosti nebo z podnětu Komise, aniž je však dotčena možnost je při takovém následném přezkoumání prohlásit se zpětnou platností za platné;

vzhledem k tomu, že si však v určitých případech mohou podniky přát pomoc příslušných orgánů, aby se ujistily, že jejich dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě jsou v souladu s platnými předpisy; že by pro tyto účely měl být zaveden postup pro podávání žádostí podniků Komisi a zveřejňování souhrnného obsahu žádosti v *Úředním věstníku Evropských společenství*, aby mohly dotčené třetí osobě sdělit k takové dohodě své připomínky; že nepodají-li členské státy ani dotčené třetí osoby žádnou stížnost a nesdělí-li Komise ve stanovené lhůtě žadatelům, že existují podstatné pochybnosti o přípustnosti takové dohody, nevztahuje se na dohodu zákaz po dobu její dosavadní platnosti a následujících tří let;

vzhledem k tomu, že kvůli výjimečné povaze dohod, které jsou v případě krizového stavu zjištěného Komisí potřebné ke snížení narušení plynoucích ze struktury dopravního trhu, musí podniky oznámit Komisi takové dohody, jejichž povolení chtějí získat; že povolení Komise se použije teprve od jeho udělení; že platnost takového povolení nesmí přesáhnout tři roky od zjištění krizového stavu Radou a pro obnovení povolení

lení musí Rada znovu zjistit krizový stav; že by povolení v každém případě mělo pozbyt platnosti nejpozději 6 měsíců poté, kdy Rada zavede vhodná opatření k zajištění stability dopravního trhu, na který se dohoda vztahuje;

vzhledem k tomu, že pro zajištění jednotného uplatňování pravidel hospodářské soutěže v dopravě na společném trhu je nezbytné stanovit pravidla, podle nichž může Komise, v úzké a stálé součinnosti s příslušnými orgány členských států, přijímat opatření potřebná pro uplatnění těchto pravidel hospodářské soutěže;

vzhledem k tomu, že pro tyto účely musí Komise spolupracovat s příslušnými orgány členských států a být oprávněna na celém společném trhu vyžadovat informace a provádět šetření, která jsou potřebná ke zjištění dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě zakázaných tímto nařízením, a tímto nařízením zakázaného neužití dominantního postavení;

vzhledem k tomu, že dospěje-li při uplatňování tohoto nařízení na zvláštní případ členský stát k názoru, že se otázky týkají zásad společné dopravní politiky, měla by mít Rada možnost tyto otázky přezkoumat; že je žádoucí, aby Radě mohly být předloženy všechny otázky obecné povahy související s používáním politiky hospodářské soutěže v dopravě; že musí být odpovídajícím postupem zajištěno, aby rozhodnutí o používání tohoto nařízení v určitém případě bylo Komisí vydáno teprve po přezkoumání zásadních otázek Radou a s přihlédnutím k hlavním směrům vypracovaným při tomto přezkoumání;

vzhledem k tomu, že k plnění své úlohy dohlížet na uplatňování tohoto nařízení musí být Komise oprávněna vydávat pro podniky nebo sdružení podniků doporučení a rozhodnutí k zastavení porušování ustanovení tohoto nařízení, která zakazují určité dohody, rozhodnutí nebo jednání;

vzhledem k tomu, že musí být možné zajistit dodržování zákazů stanovených tímto nařízením a plnění závazků jím uložených podnikům nebo sdružením podniků pomocí pokut a penále;

vzhledem k tomu, že je žádoucí zajistit dotyčným podnikům právo slyšení Komisí, dát třetím osobám, jejichž zájmy mohou být rozhodnutím dotčeny, příležitost předložit předem své připomínky a zajistit rozsáhlé zveřejnění přijatých rozhodnutí;

vzhledem k tomu, že je žádoucí v souladu s článkem 172 Smlouvy přenést na Soudní dvůr neomezenou soudní pravomoc v případech rozhodnutí, jimiž jsou ukládány pokuty nebo penále;

vzhledem k tomu, že je účelné odložit o šest měsíců zákaz stanovený tímto nařízením pro dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě platné v době vyhlášení tohoto nařízení v *Úředním věstníku Evropských společenství*, aby bylo podnikům usnadněno přizpůsobení jejich činnosti těmto ustanovením;

vzhledem k tomu, že je v přiměřené době po ukončení rozho-
vorů s třetími státy, které podepsaly Revidovanou úmluvu pro plavbu na Rýně, žádoucí celkově pozměnit toto nařízení, jak se ukáže potřebné s přihlédnutím k závazkům vyplývajícím z Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně;

vzhledem k tomu, že by toto nařízení mělo být pozměněno, nakolik to bude nezbytné na základě zkušeností získaných během tříletého období; že bude zejména žádoucí zvážit, zda by se s přihlédnutím k vývoji společné dopravní politiky měla působnost tohoto nařízení rozšířit na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě a na zneužívání dominantního postavení, které se nedotýkají obchodu mezi členskými státy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Základní ustanovení

Toto nařízení se v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách vztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, jejichž cílem je stanovení přepravních sazeb a podmínek, omezení nebo kontrola nabídky dopravy, rozdělení dopravního trhu, uplatnění technických zlepšení nebo technické spolupráce, společné financování nebo pořizování dopravních zařízení či příslušenství, které jsou bezprostředně svázány s provozováním dopravy, pokud jsou nezbytné pro společné poskytování služeb seskupením provozovatelů silniční nebo vnitrozemské vodní dopravy ve smyslu článku 4, a vztahuje se rovněž na dominantní postavení na dopravním trhu. Tato ustanovení se vztahují rovněž na činnost pomocných dopravců, která má některý z výše uvedených cílů nebo účinků.

Článek 2

Zákaz dohod

Nestanoví-li články 3 až 6 jinak, jsou i bez předchozího rozhodnutí v tomto smyslu považovány za neslučitelné se společným trhem a zakázány všechny dohody mezi podniky, rozhodnutí přijatá sdruženími podniků a jednání ve vzájemné shodě, které mohou ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo účinkem je zabránění, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu, a zejména ty, které

- a) přímo nebo nepřímo stanoví přepravní sazby a podmínky nebo jiné podmínky;
- b) omezují nebo kontrolují nabídku přepravy, odbyt, technický rozvoj nebo investice;
- c) vedou k rozdělení dopravních trhů;
- d) uplatňují nerovné podmínky pro stejné výkony vůči obchodním partnerům, což může vést k jejich znevýhodnění v hospodářské soutěži;
- e) podmiňují uzavírání smluv tím, že druhá smluvní strana přijme dodatečné dodávky, které svou povahou ani věcně, ani svým obchodním užitím nesouvisí s provozováním dopravy.

Článek 3

Povolená výjimka u technických dohod

1. Zákaz stanovený v článku 2 se nevztahuje na dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, jejichž cílem a účinkem je výlučně dosažení technických zlepšení nebo technická spolupráce prostřednictvím

- a) jednotného používání norem nebo typů pro materiál, provozní prostředky v dopravě, dopravní prostředky a zabudovaná zařízení;
- b) výměny nebo společného využití zaměstnanců, materiálu, dopravních prostředků nebo zabudovaných zařízení;
- c) zavedení a provozování návazné, doplňkové, náhradní nebo kombinované dopravy a stanovení nebo uplatňování celkových sazeb a podmínek pro tyto operace, včetně zvláštních konkurenčních sazeb;
- d) použití jediného druhu dopravy na trasách, které jsou z provozního hlediska nejvýhodnější;
- e) koordinace jízdnicích řádů návazných tras;
- f) sdružování jednotlivých zásilek;

- g) vytvoření jednotných pravidel pro strukturu přepravních sazeb a podmínek pro jejich uplatňování, pokud tato pravidla nestanoví přepravní sazby a podmínky.

2. V případě potřeby předloží Komise Radě návrh na rozšíření nebo zúžení seznamu uvedeného v odstavci 1.

Článek 4

Povolená výjimka pro skupiny malých a středních podniků

1. Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě uvedené v článku 2 jsou vyňaty ze zákazu podle uvedeného článku, pokud se týkají

- vytvoření a činnosti seskupení podniků silniční a vnitrozemské vodní dopravy pro společné provozování dopravy,
- společného financování nebo pořizování dopravního zařízení nebo příslušenství, které jsou bezprostředně spojeny s provozováním dopravy, pokud jsou nezbytné pro společné využívání uvedenými seskupeními,

a pokud celková přepravní kapacita seskupení nepřesahuje

- 10 000 tun v případě silniční dopravy,
- 500 000 tun v případě dopravy po vnitrozemských vodních cestách.

Kapacita jednotlivých podniků zapojených do seskupení nesmí přesahovat 1 000 tun v případě dopravy po silnici nebo 50 000 tun v případě dopravy po vnitrozemských vodních cestách.

2. Jestliže by uplatňování jakékoli dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě podle odstavce 1 mělo v některém případě účinky neslučitelné s podmínkami uvedenými v článku 5 a představovalo by zneužití výjimky z článku 2, může být od podniků nebo sdružení podniků vyžadováno odstranění těchto účinků.

Článek 5

Nepoužití zákazu

Zákaz podle článku 2 může být se zpětnou platností prohlášen za nepoužitelný pro

- dohody nebo kategorie dohod mezi podniky,
- rozhodnutí nebo kategorie rozhodnutí sdružení podniků,

— jednání ve vzájemné shodě nebo kategorie takového jednání, které přispívají

— ke zlepšení kvality dopravních služeb nebo

— k podpoře větší plynulosti a stability při uspokojování přepravních potřeb na trzích, kde nabídka a poptávka podléhají významným výkyvům v čase, nebo

— ke zvyšování produktivity podniků nebo

— k podpoře technického a hospodářského pokroku,

s náležitým přihlédnutím k zájmům uživatelů dopravy, a aniž

- a) jsou zapojeným dopravcům uložena omezení zásadní povahy ve vztahu k výše uvedeným cílům nebo
- b) je umožněno vyloučit hospodářskou soutěž na podstatné části daného dopravního trhu.

Článek 6

Dohody ke snížení narušení plynoucích ze struktury dopravního trhu

1. Dokud Rada v rámci společné dopravní politiky nezavede vhodná opatření k zajištění stability dopravního trhu, lze zákaz podle článku 2 prohlásit za nepoužitelný na dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, které směřují ke snížení narušení na daném trhu.

2. Rozhodnutí o nepoužitelnosti zákazu stanoveného v článku 2 přijaté postupem podle článku 14 lze přijmout až poté, co Rada na základě zprávy Komise kvalifikovanou většinou nebo, jestliže se některý členský stát domnívá, že jsou splněny podmínky podle čl. 75 odst. 3 Smlouvy, jednomyslně nerozhodne, že na celém nebo podstatné části dopravního trhu nastal krizový stav.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, může být zákaz podle článku 2 prohlášen za nepoužitelný, jen když

- a) dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě neukládají zúčastněným podnikům žádná omezení neslučitelná se snižováním narušení, ani
- b) neumožňují těmto podnikům vyloučit soutěž na podstatné části daného dopravního trhu.

Článek 7

Neplatnost dohod a rozhodnutí

Dohody nebo rozhodnutí zakázané podle předchozích článků jsou neplatné.

Článek 8

Zákaz zneužití dominantního postavení

Se společným trhem je neslučitelné a zakázané jakékoli zneužití dominantního postavení na společném trhu nebo jeho podstatné části jedním nebo více podniky, pokud by tím mohl být narušen obchod mezi členskými státy.

Toto zneužití může spočívat zejména

- a) v přímém nebo nepřímém vnucování nepřiměřených přepravních sazeb a podmínek;
- b) v omezení nabídky dopravy, odbytu nebo technického rozvoje v neprospěch spotřebitele;
- c) v uplatňování nerovných podmínek pro stejné výkony vůči obchodním partnerům, což může vést k jejich znevýhodnění v hospodářské soutěži;
- d) v podmínění uzavírání smluv tím, že druhá smluvní strana přijme dodatečné dodávky, které svou povahou ani věcně ani svým obchodním užitím nesouvisí s provozováním dopravy.

Článek 9

Veřejné podniky

1. Členské státy v případě veřejných podniků a podniků, jimž členské státy poskytují zvláštní nebo výlučná práva, nepřijmou ani nezachovají v platnosti žádná opatření neslučitelná s předchozími články.

2. Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu se řídí ustanoveními předchozích článků, pokud jejich uplatnění nebrání právně ani fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství.

3. Komise sleduje uplatňování tohoto článku a v případě potřeby vydává pro členské státy vhodné směrnice nebo rozhodnutí.

Článek 10

Řízení na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu Komise

Komise zahájí řízení k ukončení porušování článku 2 nebo článku 8 nebo řízení k použití čl. 4 odst. 2 na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu.

Stížnost mohou podat

- a) členské státy;
- b) fyzické nebo právnické osoby, které prokáží oprávněný zájem.

Článek 11

Výsledky řízení na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu Komise

1. Zjistí-li Komise, že byl porušen článek 2 nebo článek 8, může rozhodnutím dotýčným podnikům nebo sdružení podniků uložit, aby toto protiprávní jednání ukončily.

Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto nařízení, může Komise před přijetím rozhodnutí podle předchozího pododstavce podat daným podnikům a sdružením podniků doporučení k ukončení protiprávního jednání.

2. Odstavec 1 se použije rovněž v případě uvedeném v čl. 4 odst. 2.

3. Bylo-li řízení zahájeno na základě stížnosti a Komise dospěje na základě jí známých skutečností k závěru, že není potřeba v případě určité dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě zasáhnout podle článku 2, čl. 4 odst. 2 ani článku 8, přijme rozhodnutí zamítající stížnost jako neopodstatněnou.

4. Bylo-li řízení zahájeno na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu a Komise dospěje k závěru, že určitá dohoda, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě splňují podmínky článků 2 a 5, rozhodne o použití článku 5. Rozhodnutí musí uvádět den nabytí účinku. Tento den může předcházet dni přijetí rozhodnutí.

Článek 12

Použití článku 5 — Řízení o námitce

1. Podniky a sdružení podniků, které přejí uplatnit článek 5 na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, kterých se účastní a na které se vztahuje článek 2, podají žádost Komisi.

2. Shledá-li Komise žádost přípustnou, má-li k dispozici všechny důkazy a proti dotyčné dohodě, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě nebylo zahájeno žádné řízení podle článku 10, zveřejní co nejdříve v *Úředním věstníku Evropských společenství* shrnutí žádosti a vyzve všechny dotčené třetí osoby a členské státy, aby jí do 30 dnů sdělily své připomínky. Zveřejnění musí brát ohled na oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

3. Pokud Komise do 90 dnů ode dne zveřejnění žádosti v *Úředním věstníku Evropských společenství* neoznámí žadatelům, že existují vážné pochybnosti o použitelnosti článku 5, považuje se dohoda, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, jak jsou popsány v žádosti, za vyňaté ze zákazu za dobu, která již uplynula, a nejvýše na tři roky ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Pokud Komise zjistí po uplynutí lhůty 90 dnů, ale před uplynutím tříletého období, že nejsou splněny podmínky pro použití článku 5, přijme rozhodnutí prohlašující, že platí zákaz podle článku 2. Toto rozhodnutí může mít zpětnou působnost, pokud dotyčné strany dodaly nesprávné informace nebo pokud zneužily výjimku z článku 2.

4. Jestliže Komise zašle žadateli ve lhůtě 90 dní sdělení uvedené v odst. 3 prvním pododstavci, přezkoumá, zda jsou splněny podmínky stanovené v člancích 2 a 5.

Shledá-li, že jsou splněny podmínky stanovené v člancích 2 a 5 dodrženy, přijme rozhodnutí o použití článku 5. Rozhodnutí musí uvádět den nabytí účinku. Tento den může předcházet dni podání žádosti.

Článek 13

Platnost a zrušení rozhodnutí o použití článku 5

1. Každé rozhodnutí o použití článku 5 přijaté podle čl. 11 odst. 4 nebo čl. 12 odst. 4 druhého pododstavce stanoví dobu platnosti; zpravidla činí nejméně šest let. K rozhodnutí mohou být připojeny podmínky a povinnosti.

2. Rozhodnutí může být obnoveno, jsou-li podmínky pro použití článku 5 nadále splněny.

3. Komise může zrušit nebo změnit své rozhodnutí nebo zakázat stranám určitá jednání, pokud

- a) dojde ke změně některé zásadní skutečnosti, která byla základem pro přijaté rozhodnutí, nebo
- b) strany poruší jakoukoli povinnost vyplývající z rozhodnutí, nebo
- c) se rozhodnutí zakládá na nesprávných informacích nebo bylo získáno podvodem, nebo
- d) strany zneužijí výjimku z článku 2, která jim byla rozhodnutím udělena.

V případech uvedených v písmenech b), c) a d) může být rozhodnutí zrušeno se zpětnou působností.

Článek 14

Rozhodnutí o použití článku 6

1. Dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu článku 2, pro které chtějí zúčastněné osoby uplatnit článek 6, musí být oznámeny Komisi.
2. Rozhodnutí Komise o použití článku 6 se použije teprve ode dne jeho přijetí. Je v něm stanovena doba platnosti. Doba platnosti nesmí přesahovat 3 roky od doby, kdy Rada zjistí krizový stav, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 2.
3. Komise může dobu platnosti rozhodnutí prodloužit, zjistí-li Rada znovu podle čl. 6 odst. 2 krizový stav a jsou-li splněny ostatní podmínky stanovené v článku 6.
4. K rozhodnutí mohou být připojeny podmínky a povinnosti.
5. Rozhodnutí Komise pozbývá platnosti nejpozději šest měsíců po uplatnění opatření uvedených v čl. 6 odst. 1.
6. Použije se čl. 13 odst. 3.

Článek 15

Pravomoci

S výhradou přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem má Komise výlučnou pravomoc

— stanovit povinnosti podle čl. 4 odst. 2,

— přijímat rozhodnutí podle článků 5 a 6.

Orgány členských států mají i nadále pravomoc rozhodnout, zda jsou splněny podmínky stanovené v člancích 2 nebo 8, dokud Komise nezahájí řízení k přijetí rozhodnutí v dotyčné věci nebo nezašle oznámení podle čl. 12 odst. 3 prvního pododstavce.

Článek 16

Součinnost s orgány členských států

1. Komise vede řízení podle tohoto nařízení v úzké a stálé součinnosti s příslušnými orgány členských států, které jsou oprávněny se k těmto řízením vyjadřovat.

2. Komise neprodleně předá příslušným orgánům členských států kopie stížností a žádostí a nejdůležitějších dokumentů, které obdrží nebo odesílá v průběhu těchto postupů.

3. Komise před přijetím každého rozhodnutí na základě řízení podle článku 10 nebo rozhodnutí podle čl. 12 odst. 3 druhého pododstavce nebo odst. 4 druhého pododstavce nebo čl. 14 odst. 2 nebo 3 konzultuje Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení v odvětví dopravy. Tento poradní výbor je rovněž konzultován před přijetím prováděcích pravidel podle článku 29.

4. Poradní výbor je složen z úředníků příslušných v oblasti restriktivních praktik a dominantního postavení v dopravě. Každý členský stát jmenuje dva úředníky, kteří jej zastupují a kteří mohou být nahrazeni jiným úředníkem, nemohou-li se jednání účastnit.

5. Konzultace se uskutečňují na společné schůzi svolané Komisí; schůze se koná nejdříve 14 dnů po odeslání oznámení o jejím svolání. Toto oznámení obsahuje shrnutí každé projednávané věci spolu s uvedením nejdůležitějších dokumentů a předběžným návrhem rozhodnutí.

6. Poradní výbor může zaujmout stanovisko, i když někteří jeho členové nebo jejich náhradníci nejsou přítomni. Zpráva o výsledcích konzultací se připojuje k návrhu rozhodnutí. Nezveřejňuje se.

Článek 17

Přezkoumávání zásadních otázek společné dopravní politiky, které vyvstanou v souvislosti s konkrétními případy, Radou

1. Komise přijme rozhodnutí, pro které je stanovena povinná konzultace podle článku 16, až po uplynutí lhůty 20 dnů ode dne vydání stanoviska poradním výborem.

2. Před uplynutím lhůty stanovené v odstavci 1 může každý členský stát požádat o svolání Rady, aby byly přezkoumány zásadní otázky společné dopravní politiky, které jsou podle jeho názoru spojeny s konkrétním případem, o němž má být rozhodnuto.

Rada se sejde do 30 dnů po podání žádosti dotyčným členským státem, aby projednala výlučně tyto zásadní otázky.

Komise vydá své rozhodnutí až po zasedání Rady.

3. Rada může rovněž kdykoli na žádost členského státu nebo Komise posoudit obecné otázky související s prováděním politiky hospodářské soutěže v dopravě.

4. Ve všech případech, v nichž je svolávána Rada podle odstavce 2 k přezkoumání zásadních otázek nebo podle odstavce 3 k přezkoumání obecných otázek, bere Komise pro účely tohoto nařízení v úvahu hlavní směry vypracované Radou.

Článek 18

Šetření dopravních odvětví

1. Jestliže vývoj v dopravě, výkyvy, nepružnost přepravních sazeb nebo jiné okolnosti naznačují, že je na společném trhu omezena nebo narušena hospodářská soutěž v dopravě v určité zeměpisné oblasti nebo na jednom či více dopravních spojích nebo v jedné či více určitých kategoriích přepravy cestujících či zboží, může Komise rozhodnout o provedení všeobecného šetření v daném odvětví, a v jeho rámci vyžadovat od podniků dotyčného odvětví informace a podklady potřebné k uplatňování zásad stanovených v člincích 2 až 8.

2. Provádí-li Komise šetření podle odstavce 1, vyžaduje rovněž od podniků a seskupení podniků, jejichž velikost

nasvědčuje, že zaujímají dominantní postavení na společném trhu nebo jeho podstatné části, aby sdělily informace o struktuře podniků a jejich chování, které jsou nezbytné k posouzení jejich postavení se zřetelem k článku 8.

3. Použijí se čl. 16 odst. 2 až 6 a články 17, 19, 20 a 21.

Článek 19

Žádost o informace

1. Komise může při plnění úkolů, které jí ukládá toto nařízení, získávat od vlád a příslušných orgánů členských států a od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace.

2. Při zasílání žádosti o informace podniku nebo sdružení podniků zašle Komise současně kopii žádosti příslušnému orgánu členského státu, na jehož území má podnik nebo sdružení podniků sídlo.

3. Ve své žádosti Komise uvede právní základ a účel žádosti a sankce za poskytnutí nesprávných informací podle čl. 22 odst. 1 písm. b).

4. K poskytnutí požadovaných informací jsou povinni majitelé podniků nebo jejich zástupci, a v případě právnických osob, společností nebo sdružení bez právní subjektivity osoba oprávněná je zastupovat podle právních předpisů nebo jejich stanov.

5. Neposkytne-li podnik nebo sdružení podniků požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí nebo poskytne-li neúplné informace, vyžádá si je Komise rozhodnutím. Rozhodnutí upřesní požadované informace, stanoví přiměřenou lhůtu k jejich poskytnutí a uvede sankce podle čl. 22 odst. 1 písm. b) a čl. 23 odst. 1 písm. c) a právo požádat Soudní dvůr o přezkoumání rozhodnutí.

6. Současně zašle Komise kopii rozhodnutí příslušnému orgánu členského státu, na jehož území má podnik nebo sdružení podniků sídlo.

Článek 20

Šetření prováděná orgány členských států

1. Na žádost Komise provedou příslušné orgány členských států šetření, která Komise považuje na základě čl. 21 odst. 1 za nezbytná nebo která nařídí rozhodnutím podle čl. 21 odst. 3. Pracovníci příslušných orgánů členských států pověřeni šetřením se při výkonu těchto pravomocí prokazují písemným pověřením vydaným příslušným orgánem členského státu, na jehož území se má šetření provést. Pověření uvádí předmět a účel šetření.

2. Pracovníkům tohoto orgánu mohou být při plnění jejich úkolů na žádost Komise nebo příslušného orgánu členského státu, na jehož území se má šetření provést, nápomocni pracovníci Komise.

Článek 21

Vyšetřovací pravomoc Komise

1. Komise může při plnění úkolů, které jí ukládá toto nařízení, provádět v podnicích a sdruženích podniků veškerá nezbytná šetření.

K tomuto účelu jsou pracovníci pověřeni Komisí zmocněni

- a) přezkoumávat účetní knihy a jiné obchodní záznamy;
- b) pořizovat na místě kopie nebo výpisy z účetních knih a obchodních záznamů;
- c) na místě žádat o ústní vysvětlení;
- d) vstupovat do všech objektů, na pozemky a do dopravních prostředků podniků.

2. Při výkonu těchto pravomocí se pověřeni pracovníci Komise prokazují písemným pověřením uvádějícím předmět a účel šetření a sankce stanovené v čl. 22 odst. 1 písm. c) pro případ, že by požadované účetní knihy a obchodní záznamy nebyly předloženy úplné.

Komise v přiměřené době před šetřením uvědomí příslušný orgán členského státu, na jehož území se má šetření provést, o účelu šetření a o totožnosti pověřených pracovníků.

3. Podniky a sdružení podniků jsou povinny se šetření nařízenému rozhodnutím Komise podrobit. Rozhodnutí vymezi

předmět a účel šetření, stanoví datum jeho zahájení a uvede sankce podle čl. 22 odst. 1 písm. c) a čl. 23 odst. 1 písm. d) a právo požádat Soudní dvůr o přezkoumání rozhodnutí.

4. Komise přijímá rozhodnutí podle odstavce 3 po konzultaci s příslušným orgánem členského státu, na jehož území se má šetření provést.

5. Pracovníkům Komise mohou být při plnění jejich úkolů na žádost příslušného orgánu členského státu, na jehož území se má šetření provést, nebo Komise nápomocni pracovníci uvedeného orgánu.

6. Nepodrobí-li se podnik šetření nařízenému na základě tohoto článku, poskytne příslušný členský stát pověřeným pracovníkům Komise nezbytnou podporu k provedení jejich šetření. Členské státy přijmou po konzultaci s Komisí opatření k tomu nezbytná nejpozději do 1. ledna 1970.

Článek 22

Pokuty

1. Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků pokuty ve výši od 100 do 5 000 zúčtovacích jednotek, pokud úmyslně nebo z nedbalosti

- a) uvedou v žádosti podle článku 12 nebo v oznámení podle článku 14 nesprávné nebo zavádějící informace, nebo
- b) uvedou nesprávné informace požadované podle článku 18 nebo čl. 19 odst. 3 nebo čl. 19 odst. 5 nebo je neposkytnou ve lhůtě stanovené rozhodnutím podle čl. 19 odst. 5, nebo
- c) během šetření podle článku 20 nebo 21 nepředloží požadované účetní knihy nebo jiné obchodní záznamy nebo se odmítají podrobit šetření nařízenému rozhodnutím podle čl. 21 odst. 3.

2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků pokuty ve výši od 1 000 do 1 000 000 zúčtovacích jednotek nebo vyšší až do 10 % obrátu za předchozí hospodářský rok každého podniku, který úmyslně nebo z nedbalosti

- a) poruší článek 2 nebo 8 nebo nesplní povinnost podle čl. 4 odst. 2 nebo

- b) poruší jakoukoli povinnost podle čl. 13 odst. 1 nebo čl. 14 odst. 4.

Článek 25

Zúčtovací jednotka

Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti a k době trvání protiprávního jednání.

3. Použijí se čl. 16 odst. 3 až 6 a článek 17.

Pro účely článků 23 a 24 se použije stejná zúčtovací jednotka jako pro sestavování rozpočtu Společenství podle článků 207 a 209 Smlouvy.

4. Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 nemají trestněprávní povahu.

Článek 26

Zúčtovací jednotka

Článek 23

Penále

1. Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků penále ve výši od 50 do 1 000 zúčtovacích jednotek za každý den ode dne uvedeného v rozhodnutí, aby je přiměla

- a) ukončit porušování článků 2 nebo 8, jak bylo nařízeno podle článku 11, nebo splnit povinnost podle čl. 4 odst. 2;
- b) ukončit jakékoli jednání zakázané podle čl. 13 odst. 3;
- c) poskytnout úplné a správné informace vyžadované rozhodnutím podle čl. 19 odst. 5;
- d) podrobit se šetření nařízenému rozhodnutím přijatým podle čl. 21 odst. 3.

2. Jestliže podnik nebo sdružení podniků splní povinnost, za jejíž porušení bylo penále uloženo, může Komise stanovit konečnou částku penále nižší, než která by vyplynula z původního rozhodnutí.

3. Použijí se čl. 16 odst. 3 až 6 a článek 17.

1. Před přijetím rozhodnutí podle článku 11, čl. 12 odst. 3 druhého pododstavce a odst. 4, čl. 13 odst. 3, čl. 14 odst. 2 a 3 a podle článků 22 a 23 poskytne Komise dotčným podnikům nebo sdružením podniků příležitost vyjádřit se k výhradám Komise.

2. Jestliže to Komise nebo příslušné orgány členských států pokládají za nezbytné, mohou vyslechnout rovněž jiné fyzické nebo právnické osoby. Žádostem těchto osob o slyšení musí být vyhověno, pokud prokážou oprávněný zájem.

3. Zamýšlí-li Komise vydat negativní atest podle článků 5 nebo 6, zveřejní shrnutí daných dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě a vyzve všechny dotčené třetí osoby, aby předložily své připomínky ve lhůtě, kterou stanoví, ne však kratší než jeden měsíc. Zveřejnění musí brát ohled na oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 27

Služební tajemství

1. Informace získané na základě článků 18, 19, 20 a 21 smějí být použity pouze pro účely, pro něž byly vyžádány.

2. Aniž jsou dotčeny články 26 a 28, jsou Komise a příslušné orgány členských států, jejich úředníci a ostatní zaměstnanci povinni nešířit informace, které byly získány při použití tohoto nařízení a na které se vztahuje služební tajemství.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání zveřejnění obecných informací nebo přehledů, které neobsahují informace vztahující se k jednotlivým podnikům nebo sdružením podniků.

Článek 24

Přezkoumání Soudním dvorem

Soudní dvůr má plnou soudní pravomoc ve smyslu článku 172 Smlouvy rozhodovat o žalobách proti rozhodnutím, kterými Komise uložila pokutu nebo penále, a může je zrušit, snížit nebo zvýšit.

Článek 28**Zveřejnění rozhodnutí**

1. Komise zveřejňuje rozhodnutí přijatá podle článku 11, čl. 12 odst. 3 druhého pododstavce a odst. 4, čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 2 a 3.
2. Zveřejní se jména stran a hlavní obsah rozhodnutí; bere se ohled na oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 29**Prováděcí pravidla**

Komise je oprávněna přijmout prováděcí pravidla upravující formu, obsah a ostatní náležitosti stížností podle článku 10, žádostí podle článku 12, oznámení podle čl. 14 odst. 1 a slyšení podle čl. 26 odst. 1 a 2.

Článek 30**Vstup v platnost, stávající dohody**

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. července 1968.
2. Odchylně od odstavce 1 vstupuje článek 8 v platnost dnem vyhlášení tohoto nařízení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

3. Pro dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě ve smyslu článku 2, které existovaly přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost nebo mezi tímto dnem a dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*, platí zákaz podle článku 2 ode dne 1. ledna 1969.

4. Odstavec 3 se nepoužije proti podnikům nebo sdružením podniků, které ustoupily od dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě přede dnem vyhlášení tohoto nařízení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 31**Přezkum nařízení**

1. Do šesti měsíců po uzavření porad s třetími státy, jež jsou signatáři Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, přijme Rada na návrh Komise celkové změny tohoto nařízení, které se ukáží jako nezbytné s přihlédnutím k závazkům vyplývajícím z Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně.
2. Komise předloží Radě před 1. lednem 1971 celkovou zprávu o uplatňování tohoto nařízení a před 1. červencem 1971 návrh nařízení, kterým bude toto nařízení změněno tak, jak bude nezbytné.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. července 1968.

Za Radu
předseda
O. L. SCALFARO